

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΜΕΡΟΣ 169ον

Την 1η Νοεμβρίου του 2000 η κυβέρνηση Σημίτη κατέθεσε στη Βουλή τον προϋπολογισμό του 2001, ο οποίος παρά τις προεκλογικές υποσχέσεις για φορολογική ελάφρυνση προέβλεπε αύξηση των εσόδων κατά 879,1 δισ. δρχ. έναντι των εσόδων που εκτιμάτο ότι θα εισπραχθούν μέχρι το τέλος του 2.000! Επρόκειτο για μια αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης της τάξεως του 8,1% σε σχέση με τα «εκτιμώμενα έσοδα» του 2000.

Μάλιστα, ο υπεύθυνος του τότε Οικονομικών Υποθέσεων της Νέας Δημοκρατίας, βουλευτής Αθηνών κ. Γ. Αιγοσοκούφης, είχε με δηλώσεις του επισημάνει ότι το 2001 η μέση ετήσια οικογένεια εκαλείτο να πληρώσει σε φόρους 3.270.000 δρχ. έναντι 3.025.000 δρχ. που πλήρωσε για το 2000, δηλαδή να πληρώσει αυξημένους φόρους κατά 250.000 δρχ. από την προηγούμενη χρονιά.

Ωστόσο, από την πηυρά του ο τότε υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Γιάννος Παπαντωνίου είχε χαρακτηρίσει τον προϋπολογισμό εκείνο ως «πληθονασματικό», κάτι που είχε να δει η χώρα, όπως είχε δηλώσει, ύστερα από 35 χρόνια.

Έβγαζαν πλεόνασμα, με αυθαίρετους υπολογισμούς!

Η πληθονασματικότητα όμως του προϋπολογισμού είχε υπολογισθεί με την αυθαίρετη εκτίμηση ότι τα ασφαλιστικά ταμεία, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τα Νομικά πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου θα είχαν το 2001 πλεόνασμα 1.035 δισ. δρχ. — ήταν η εκτίμηση για την περίφημη «άσπρη τρύπα» — με αποτέλεσμα το έλλειμμα των 825 δισ. δρχ. να μετατρέπεται σε πλεόνασμα 210 δισ. δρχ., ποσό που αντιστοιχούσε στο 0,5 του ΑΕΠ!

Ωστόσο, το κυρίαρχο στοιχείο εκείνου του προϋπολογισμού ήταν το μεγάλο ύψος του δημοσίου χρέους, το οποίο στην εισηγητική έκθεση είχε εκτιμηθεί ότι στο τέλος του 2000 θα διαμορφωνόταν σε 47.412 δισ. δρχ. από 44.043 δισ. δρχ. που ήταν το 1999.

Οι αντιδράσεις που σημειώθηκαν για τον Προϋπολογισμό του 2001 ήταν σημαντικές. Κατώτερο των περιστάσεων, χωρίς αναπτυξιακή πολιτική αλληά και φοροεπισπρακτικό τον χαρακτήρισε ο επικεφαλής του τομέα Οικονομικών Υποθέσεων της Ν.Δ., βουλευτής Αθηνών κ. Γ. Αιγοσοκούφης. Παράλληλα, ο κ. Αιγοσοκούφης επισήμανε

ότι το περιεχόμενο του κατατεθέντος Προϋπολογισμού του 2001 αποκάλυψε το μεγάλο ψέμα της κυβέρνησης για φορολογικές ελαφρύνσεις, με αποτέλεσμα η κυβέρνηση να εμφανίζεται για άλλη μια φορά αναξιόπιστη, επισημάνοντας και τα ακόλουθα:

Γ. Αιγοσοκούφης:
Ανέπαφο το σπάταλο κράτος...

«Για μια ακόμη φορά ο προϋπολογισμός της κυβέρνησης είναι κατώτερος των περιστάσεων. Συμπυκνώνει όλες τις αδυναμίες της κυβερνητικής πολιτικής των τελευταίων χρόνων. Μιας πολιτικής που έχει οδηγήσει σε αθιματώδη άνοδο της ανεργίας στο 12%, στον διπλασιασμό της φορολογικής επιβάρυνσης των πολιτών σε λίγα χρόνια, στη διατήρηση ενός σπάταλου και αναποτελεσματικού κράτους, και μέσω του Χρηματιστηρίου, στη μεγαλύτερη αναδιανομή πλούτου εις βάρος των πολλών που έχει σημειωθεί ποτέ. Με τέτοια πολιτική, προσέθεσε ο κ. Αιγοσοκούφης, και ο προϋπολογισμός που την εκφράζει, δεν μπορεί να είναι ούτε κοινωνική ούτε αναπτυξιακή. Δεν είναι τυχαίο ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην οποία αυξάνεται η ανεργία. Ούτε είναι τυχαίο ότι η κυβέρνηση δεν μπορεί να υλοποιήσει τις προεκλογικές υποσχέσεις της για γεν-



Αυθαίρετοι υπολογισμοί σε προϋπολογισμό σπατάλης

Του
ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@elefteros.gr

ναίες φορολογικές ελαφρύνσεις. Από την πηυρά του ο τότε πρόεδρος των «Φιλελευθέρων» κ. Στεφ. Μάνος, με δήλωσή του υπογράμμισε ότι ο Προϋπολογισμός του 2001 δεν λαμβάνει υπόψη του το πρόβλημα της υψηλής φορολογίας των επιχειρήσεων, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται άνεργοι, τους οποίους εν συνεχεία επιδοτεί. Ο κ. Μάνος είχε προτείνει τη

μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων, την προώθηση διαρθρωτικών αλλαγών και μεγαλύτερη ευελιξία στις αγορές, ώστε η Ελλάδα να γίνει ελκυστική χώρα σε ιδιωτικές επενδύσεις.

Στεφ. Μάνος:
Προϋπολογισμός σπατάλης
Επίσης, την επόμενη ημέρα 2 Νοεμβρίου 2000 το κόμμα των «Φι-

λελευθέρων» του κ. Μάνου επανήλθε στον Προϋπολογισμό του 2001 με αναλυτική ανακοίνωσή του στην οποία, μεταξύ άλλων χαρακτήριζε τον προϋπολογισμό του 2001 ως «προϋπολογισμό σπατάλης, που διογκώνει τον δημόσιο τομέα» και επισήμαινε ότι η άποψη που εκφραζόταν στην εισηγητική έκθεση ότι το δημόσιο χρέος την επόμενη θα έπεφτε κάτω από το 100% του ΑΕΠ χρονιά, ήταν «τουλάχιστον κωμική», προσθέτοντας: «Κινδυνεύουμε να μπορούμε στην ΟΝΕ με τον πληθωρισμό να αυξάνεται και την ανταγωνιστικότητα να μειώνεται, με αρνητικές επιπτώσεις

στην ανάπτυξη και την απασχόληση. Για αυτό εμείνουν οι διαρθρωτικές αλλαγές που θα βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας». Παράλληλα, στις 2 Νοεμβρίου ο Σύνδεσμος Ελληνική Βιομηχανιών με ανακοίνωσή του, αφού επισήμαινε την υπερφορολόγηση των επιχειρήσεων το 2000 παρατηρούσε ότι στην κατηγορία των δαπανών «δεν υπήρξαν εκείνες οι παρεμβάσεις που θα σηματοδοτούσαν την απαρχή μιας πορείας μείωσης», τονίζοντας ότι οι δαπάνες παραμένουν υψηλές, έτοιμες να δημιουργήσουν εκ νέου ελλείμματα σε περίπτωση που απρόβλεπτες εξελίξεις μειώσουν τα έσοδα.

Όσον αφορά το ζήτημα του δημοσίου χρέους, που εξετιμάτο ότι στο τέλος του 2000 θα διαμορφωνόταν στα 47,5 τρισεκατομμύρια δραχμές από 44 τρις. δρχ. που ήταν στο τέλος του 1999, σύμφωνα με τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην εισηγητική έκθεση προέκυπτε ότι το 2000 αυξήθηκε κατά 3.398 δισ. δρχ. με αποτέλεσμα να φθάσει στα 47,412

τρις. δρχ., ποσό που αντιστοιχούσε στο 115,9% του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος (ΑΕΠ). Στο τέλος του 1999 το συνολικό δημόσιο χρέος ήταν 44.014 τρις. και ανταποδύπευε πάλη το 115,4% του ΑΕΠ! Μάλιστα, η αύξηση του δημοσίου χρέους, από το οποίο τα 11,644 τρις. δρχ. αποτελούσαν εξωτερικό χρέος, προήλθε από την ανάγκη κάλυψης του δημοσιονομικού ελλείμματος, τις συναλλαγματικές διαφορές, (ο.σ. λόγω ανασίτησης του δολλαρίου και του γιεν έναντι της δραχμής) και από την ανάληψη υποχρεώσεων από καταπτώσεις εγγυήσεων που είχε δώσει το δημόσιο δε διάφορες ΔΕΚΟ, οι οποίες δεν μπόρεσαν να πληρώσουν τά δάνεια που πήραν από διάφορες τράπεζες. Πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει από τον δημοσιευμένο πίνακα, το δημόσιο χρέος της χώρας από το 1993 μέχρι και το 2000, δηλαδή σε 7 χρόνια, έχει αυξηθεί κατά 100%, καθώς από 23,431 τρις. δρχ. το 1993 εκτοξεύθηκε στα 47,412 τρις. δρχ. το 2000!

Εξέλιξη δημοσίου χρέους 1993-2000 (σε δισ. δρχ.)

1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
23431	28093	31982	36246	39.040	41552	44014	47.412

Πηγή: Εισηγητική Έκθεση Προϋπολογισμού 2001